

Sborové OZVĚNY

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • únor 2017 • Ročník XXII

Dej nám moudrost, odvahu

1. čtení: Kaz 7, 1-14

Základ kázání: Zj 21, 1-7

**Skončil kalendářní rok.
A začal nový. Už zase. Co bylo,
pominulo. Hle, je tvořeno nové.
Už zase.**

Jaké to bude tentokrát? Bude to konečně absolutní dobro a Boží království, jak nám bylo slíbeno? Takřka jistě ještě ne. Nelze sice vyložit, že v kalendářním roce 2017 přijde podruhé Kristus a s ním ten symbolický nový Jeruzalém, ale pravděpodobně to tak nebude. Toho se nejspíše dočkáme až na konci dějin - osobních i světových.

Ale takové zaslíbení není vůbec málo! Vždyť takové zaslíbení je nezrušitelné, nezničitelné a nezkorumpovatelné! Vždyť je trvale mimo dosah lidských rukou i myslí, protože mimo hranice časoprostoru vesmíru i lidského života. A tak mimo dosah hříchu, chyb i zneužití.

Nemáme se pokoušet uchvátit Boží království - není to možné. Ani ho vybudovat - i to je nemožné. Vždyť Stvořitel světa slíbil, že až přijde pravý čas, sám nám své království přinese. Přinese nový Jeruzalém. Přinese zrušení všeho, co bylo. I stvoření nového - zcela jiného, než co známe.

Stačí nám tento slib? Nebo chceme více? Něco praktičtějšího? I to lze, díky jednomu z největších praktiků světa, který zakusil to symbolické „všechno“ - pisateli knihy Kazatel. Jenže ten jde opět, tradičně biblicky, proti lidským návykům.

Dan Páleníč

A v dnešním prvním čtení hned od začátku zostra: Vcházej do domu truchlení, ne do domu hodování, pittek a radovánek (Kaz 7, 2). Do domu smutku a truchlení vcházejí moudří, do domu radovánek hlupáci. A nechávají tam svá srdce. Kolikrát jsme se svobodně a dobrovolně otočili zády k domu radovánek a vstoupili do domu truchlení a smutku? Kolikrát se na to chystáme v dalším roce? Podobně zvětšuje Kazatel i dále: Zakončení a završení čehokoli je lepší než počátek. Den smrti je nad den narození. Vždyť den narození je dnem vstupu do toho strašně pokřiveného lidského světa. Do toho světa, s nímž i my, dospělí, těžce a namáhavě zápasíme. Co potom zrovna narozené dítě?

Ale den smrti je dnem vstupu před Boží tvář. Je dnem vstupu do plného obecenství se Stvořitelem světa, konečně bez bloků našich pohledů, nápadů, traumat i nevyhnutelně nedokonalého poznání. Stýskaš si, že dřív bylo lépe? Že oněhdy byly lepší dny i noci? Třeba minulý rok? Jinými slovy: Chlácholiš se syndromem zlatého věku - tedy fintou lidské mysli na sebe samu, že dřív bylo ledacos lepší? Nebo dokonce všechno? To není moudré, ptáš-li se na to (Kaz 7, 10). Protože to není pravda. To tě jen balamutí tvá děravá a hříšná paměť, abys měl dojem, že alespoň dřív bylo ledacos lepší. Nové dny i roky jsou jiné - jsou nové. A zrovna člověk nové moc nemusí. Jiné a odlišné moc nemu-

si. „Nechte mi to, na co jsem zvyklý.“ Jenže Hospodin opět praví a činí dle svého: Tvoří nové. Přináší jiné. Někdy až nečekaně odlišné. Ačkoli zejména s přibývajícím věkem obvykle snášíme změny čím dál hůře.

A kdyby to snad bylo málo životní praxe Božího zaslíbení nového stvoření: Kéž slycháme na svůj účet mnoho důtek. Avšak od moudrých lidí. Tedy mnoho moudrých důtek (Kaz 7, 5). Kéž vůbec nezaslechneme opěvování hlupáků. Ale ani jejich důtky. Jak moc nás štvě, když někdo mluví do věcí, kterým nerozumí... A jak moc to škodí!

Pokračování na 2. straně

Dej nám moudrost, odvahu

Dokončení z 1. strany

Naopak jak mnoho prospívají důtky moudrých! Ačkoli jsou nepříjemné, bolestivé - protože přináší nové, jiné, než na co jsme zvyklí a jaký je náš pohled. Ačkoli bychom raději, kdyby nás nikdo neplísnil, nekáral, nevynadával nám (tak hebrejské garah). Zejména aby nás neplísnil ti, kteří mají pravdu - protože kárání hlupáka můžeme snadno ignorovat. Kárání a zehrání moudrého je obtížné, protože přináší pravdu. Tak už ten starověký a starozákonní Kazatel je částí Božího nového stvoření. Je náročný, jeho slova jsou často opakem tradičně příjemného. Právě proto, že má pravdu. Právě proto, že je moudrý a kárá. Právě proto, že vnáší do všedního lidského života Hospodinův pohled a zaslíbení. Proto radí žít opačně, než jak doporučují a radí lidské tradice: Hlavně se dobře pomějme. Alespoň o narozeninách, Vánocích a svátcích se dobře naježme a napijme. A hodujme a užijme si radovánky. Vždyť ten svět je tak hrozný! Kdepak, svět je krásný a dobrý, řekne Hospodin, Zjevení i Kazatel. Je plný radosti a požehnaní - vždyť takový jsem ho stvořil, řekne nebeský Otec. To jen člověk je takové kopyto, že má den narození nad den smrti. A radovánky nad truchlení. A opěvování a souhlas od hlupáků nad plísnění a zehrání moudrých. Ale to nakonec řeší každé náboženství: Každé náboženství zápasí s až genetickým nutkáním lidí umenšovat pocit utrpení a zvyšovat pocit blaha. To není moudré, žít takto - vždyť den dobrý i zlý učinil Hospodin (Kaz 7, 14)! Přitom být moudrý je jako mít peníze (Kaz 7, 12). Ba dokonce je ještě lepší, protože užitečnější: Moudrost totiž přináší život těm, kdo ji mají. To peníze zajistit nedokážou. A už vůbec neza-

jistí život v novém stvoření. Ale moudrost ano. A ještě nám moudrost nikdo nikdy neukradne. Kéž je tedy právě započatý kalendářní rok rokem moudrosti - ať už konečně, a nebo nadále. Kéž nám na cestu svítí moudrost Kazatelova, totiž moudrost Boží. A ne lidská. Právě proto, že ta Boží je nesnadná, neobvyklá, jiná. Je nová - i dnes, asi tři tisíce let po jejím sepsání. Kéž nás i v tomto kalendářním roce táhne blíže k Bohu jeho zaslíbení nového stvoření. Zaslíbení plného obecenství se Stvořitelem světa, který se nepřestává vlamovat do lidských životů a stírat slzy našich očí. Kéž nás táhne blíže k Hospodi-

nu touha po té jediné odměně, kterou nabízí: Že nám bude Bohem, a my jeho dětmi. Ačkoli je to zase nové a jiné, než co nabízejí lákadla časného světa. Možná i odlišné od toho, co bychom chtěli. Kéž i v tomto roce přicházíme k Bohu a pijeme hlubokými doušky z pramene vody živé. Tedy vody, bez níž nové a jiné snášíme jen těžko. Kéž pijeme z pramene Stvořitelovy živé vody, vždyť ona sama již je novým, je částí znovu a znovu se vlamujícího nového stvoření. Vždyť život je právě o novém, jež je zároveň moudrým v Božích očích. Život je o pokračování cesty blíž k Božímu království. **Amen.**

CESTA VÁNOČNÍHO STROMU

začala v Dubí. Pršelo, ale i tak nádherná jedle doputovala díky našim mužům do modlitebny. Pánové se také postarali o jeho výzdobu, která ve výšce šesti metrů vyžadovala akrobatické umění.

Fara má nová okna i kabát

Svépomocné práce na rekonstrukci fary nezastavil ani podzim. Z ulice J. V. Sládka získala budova novou fasádu. Zasloužili se o to Milan Jancyk a Pavel Jirsák. Bratři, děkujeme!

Připomněli jsme si 17. listopad 1989

Tradičně jsme si připomněli 17. listopad 1989. Historickou úvahu na téma Hledá se kandidát na prezidenta aneb od Masaryka k Havlovi a od Havla k Zemanovi za náhle onemocnělého akademika Michala

Pehra přečetl Roman Gaudyn, zazpívali jsme si Náměšť Jaroslava Hutky a z kúru hrou na varhany vzpomínkové shromáždění oživilo manželé Eva a Jan Valtovi. Připomínku na listopadové ekologické

demonstrace v Teplicích zachytily fotografie Miroslava Rady. Děti, které měly zásluhou manželů Klimešových vlastní program, se už nemohly dočkat lampionového průvodu. Počasí bylo příznivé,

a tak jsme se na Benešově náměstí přidali k dalším lidem, kteří si přišli připomenout fakt, že demokracie a svoboda nejsou prázdná slova a je potřeba tyto atributy stále chránit.

Vážení přátelé, dámy a pánové,

scházíte se ve svátek, který má za úkol připomenout mimo jiné boj za svobodu a demokracii, kterou naše společnost musela ve dvacátém století několikrát podstupovat. Nejprve to bylo v roce 1939, kdy po nacistické okupaci protestovali 28. října 1939 naši předkové proti nesvobodě a 17. listopadu 1939 došlo v odvetu za to k uzavření všech českých vysokých škol, zatčení mnoha studentů a popravy několika studentských funkcionářů. Křesťanské řady mezi nimi například zastupoval ani ne 19 letý funkcionář Václav Šafránek, který byl nacisty vybrán, zatčen a za několik hodin pro výstrahu popraven.

17. listopad má ovšem i další svůj rozměr a to skrze události z roku 1989, kdy právě v tento den vrcholí již delší dobu protesty proti stávajícímu komunistickému režimu. Vám, Teplickým, nemusím myslím tuto dobu příliš připomínat, protože právě vaše město sehrálo v tomto procesu důležitou roli. Právě v Teplicích se protestovalo proti špatnému stavu ovzduší a ekologické hnutí spolu s občanskou nespokojeností bylo jedním z důležitých hybatelů celého vývoje sametové revoluce. Dnes můžeme našťastí spokojeně říci, máme svobodu - jsme svobodní. Je to však dar, který nám není dán na věky. Výrazem úvah o tom, kam směřujeme a co má být cílem naší společnosti chceme ukázat na příkladu diskusí o budoucím prezidentovi. V současnosti s blížícím se datem prezidentských voleb se budeme setkávat čím dál tím víc s úvahami o tom, jaký má být první občan státu. Co od něj vlastně očekáváme? Všechny tyto diskuse mají jedno společné. Ukazují dobře na stav naší společnosti a bohužel i na naši rozhádanost a nejednotnost. Což je věčný problém české politiky.

Od roku 1918 se v tomto úřadu vystřídalo celkem jedenáct mužů s rozdílnými osudy a rozdílnými příběhy. V čele státu jsme měli filozofa (T. G. Masaryk), sociologa (Edvard Beneš), právníky (Emila Háchu a Gustáva Husáka), ale také truhláře (Klementa Gottwalda), kameníka (Antonína Zápotockého), strojího zámečnicka (Antonína Novotného), vojáka (Ludvíka Svobodu), dramatika (Václava Havla), ale také ekonomy (Václava Klause a Miloše Zemana). A snad právě proto jsme dnešní promluvu nazvali: Hledá se kandidát aneb Náš prezident od Masaryka k Havlovi a od Havla k Zemanovi. Je dobré podívat se do minulosti, abychom si uvědomili, jak se naši předkové dívali na tento úřad. A co od této funkce očekávali. Znalost minulosti nám totiž pomůže v naší budoucnosti. Jedině znalý a vzdělaný člověk může odolat všem pokusům o možné zotročení. Samotné slovo prezident pochází z latiny. Latinské slovo praesideo znamená sedět, chránit, hájit ale také velet a spravovat. Ve starověku se tímto slovem označovali místodržitelé římské provincie a později to byl předsedající v úřadě, sboru nebo shromáždění. Presidentem se také nazýval na určitý čas volený ná-

čelník kmene, města, ale i některých státních útvarů, a to jak starověku tak středověku. Pozdější moderní státy tuto funkci převzaly. Prezidentská funkce vyplynula z nutnosti a v parlamentních demokraciích (především v Evropě) je výsledkem historického vývoje, kdy se hledala alternativa k panovníkovi.

Toto byl případ i Československa. Tvůrci nového státu se po první světové válce dlouho zabývali otázkou, jaký bude náš politický systém a zda-li politický systém nového státu bude monarchií či republikou. Ještě v prvním československém zákoně z 28. října 1918 se píše, že „státní formu československého státu určí Národní shromáždění s československou Národní radou v Paříži jako orgánové jednomyšlné vůle národa“. Více argumentů však zaznívalo ve prospěch republiky. T. G. Masaryk tyto argumenty shrnul ve Světové revoluci: „Nemáme dynastie, nemáme národní šlechty, nemáme církve tak politicky uznávané, jako ji uznávaly státy staré... Již proto náš obnovený stát musil být demokratickou republikou.“

Prezident je v současné době volen přímo občany naší země, a tak se může opírat o hlas lidu a nejenom o hlas zástupců parlamentu. Každý takto zvolený prezident bude cítit potřebu výrazného projevu a politického stylu, který zaujme své voliče. Je to dobře anebo špatně? Politika Havlových nástupců nám ukazuje, jak je do budoucna důležité, aby v tomto úřadu byla osobnost vysoce mravní, mající své svědomí a své jasné vize. Ptejme se proto budoucích prezidentských kandidátů, jaké mají vize. A dokáží-li alespoň trochu naplnit vize Masarykova prezidentství, vyjádřeného heslem Nebát se a nekrást a podporující model samostatného, stabilního a demokratického státu, kde prezident udává směr a je centrem rovnováhy politické moci.

(Kráčeno z úvahy PhDr. Michala Pehra, PhD.)

Advent ve sboru Českobratrské

Písklata zpestřila první adventní neděli

Hostem 1. adventní neděle v kostele ČCE byl dětský pěvecký sbor Písklata ze ZŠ Maršovská v Teplicích. Děti byly bezprostřední, krásně zpívaly a publikum, které zcela zaplnilo sál i kruchtu, je po zásluze odměnilo zasluženým potleskem.

HALLELUJAH

– tak se jmenovala vánoční hra naší mládeže. Konala se 4. adventní neděli odpoledne v režii Vítka Vondráčka a nesla v sobě poselství pro další dny. Mládeži – děkujeme za krásný zážitek!

Chvoji z vánočního stromu posloužilo našim šikovným ženám k tvorbě adventních věnců. Všem se krásně povedly. Autorkou krasavce, který zdobil stůl Páně, byla jako vždy sestra Šuleková.

Děti nadchly početné publikum

Také letos jsme vyslechli koncert manželů Valtových a jejich hostů ze ZUŠ v Dubí. Bylo to o druhé adventní neděli a zážitek to byl tradičně opravdu krásný a povznášející.

Letošní vánoční hra dětí byla od Pavla Juna a jmenovala se „Výpravčího vánoční sen o vlaku do Betléma“. Režie se ujal farář Dan Páleník a děti se moc líbily.

V úterý 20. prosince odpoledne se v naší modlitebně se svojí vánoční hrou představily děti z MŠ Fráni Šrámka. Nastudovala ji s nimi naše sestra a paní učitelka Dana Gaudynová. Početné publikum po zásluze odměnilo malé herce bouřlivým potleskem. Caparti byli opravdu roztomilí.

Adventní odpoledne s milými hosty

Odpoledne 3. adventní neděle jsme prožili s milými hosty z Krušnohorského pěveckého sboru. Jeho sbormistr Petr Benda připravil výběr českých i zahraničních adventních a vánočních písní, které posluchačům také stručně přiblížil. Krásný koncert v modlitebně byl proložen svátečním slovem z Bible, předneseným farářem sboru ČCE Teplice Danem Páleníkem. S hosty jsme se potom ještě sešli v presbyterně u vánočního punče a sladkých i slaných dobrot na kus řeči.

Mezinárodní setkání křesťanů v Budapešti

Spolu s dalšími téměř čtyřmi tisíci bratry a sester ze šesti zemí (Maďarsko, Slovensko, Česko, Německo, Rakousko a Polsko), jsme se zúčastnili Mezinárodního setkání křesťanů v Budapešti pod názvem: „Vy jste sůl země“ (Matoušovo evangelium).

Na toto motto byla zaměřena větší programů, která se děla v Trnové hale. Je to sportovní centrum částečně pod zemí. Patří universitnímu areálu ELTE. V ní i jejím okolí vládla fantastická atmosféra. Děti lezly nahoru k „trnům“. Je to 64 pyramid uprostřed střechy, které zabezpečují denní světlo uvnitř.

Z bohatého programu byl problém si vybrat. Když jsme chtěli zažít varhanní koncerty v Evangelickém kostele na Deákové náměstí, nestíhali jsme mnoho jiných zajímavých

akcí. Organizátoři zabezpečili pro českou výpravu okružní prohlídku města s česky mluvící průvodkyní. Dostali jsme se i na náměstí Hrdinů, na hrad Budín. Tam jsem fotografovala děti s maminkou na Rybářské baště. Další snímek pochází z lodi. Je to trochu netradiční pohled na nejkrásnější budovu na břehu Dunaje v Pešti. Jedná se o neogotickou budovu parlamentu i s nástupním můstkem na loď Městské integrované dopravy. Díky organizátorům jsme měli volný vstup na všechny dopravní prostředky. Možná proto jsme se setkávali s milým přístupem ze strany řidičů i kapitánů plavidel. Seznámili jsme se s lidmi, s nimiž nás spojovala společná víra, dobrý pocit možnosti zúčastnit se této velkolepé akce. Vzpomínky v nás zůstanou na dlouhou dobu.

Gyöngyi Šuleková

Nejstarší členka sboru

Je jí **Lydie Jancyková**, která díky péči své rodiny jen velmi zřídka vynechá nedělní bohoslužby, ale i další sborové akce. A to jí do devadesátky chybí jediný rok. Na snímku jí k narozeninám blahopřeje sestra kurátorka Věra Grögerová. Do dalších let přejeme sestře Lydie Boží požehnání a blízkost.

František se má čile k světu

21. říjnový den se manželům Markétě a Františku Chudobových narodil syn. Jméno dostal po otci a podle slov prarodičů i fotografií se má čile k světu. Přítomen byl o 4. adventní neděli jak v modlitebně, tak i v presbyterně a nedal se ničím rušit.

Ekumenické setkávání mužů...

se v naší presbyterně koná se železnou pravidelností už několik let, a to každý druhý pátek v měsíci. Chlapi mají za sebou přes osmdesát setkání. To loňské zářijové mělo na programu „T.G.M. - František Urbánek slovo z r. 1930 vydáno 1937“, které připravil Roman Gaudyn. Naším čtenářům přinášíme alespoň úvodní stať. Celý materiál je k dispozici u autora přednášky.

Sbor církve bratrské na Žižkově založil v roce 1902 spolu s dvaceti dalšími členy dosavadního

pražského sboru kazatel František Urbánek, jedna z nejvýznamnějších osobností dějin Církve bratrské. Jeho kazatelská služba byla doplněna zájmem o sirotky, pro něž zakládá sirotčince ve Chvalech a Svajlavě (dnešní Ukrajina). F. Urbánek, absolvent univerzit v Lipsku, Berlíně, Halle a Vidni, měl velice úzký vztah s prezidentem T. G. Masarykem. Často býval zván na Pražský hrad, do Lán i Topolčianek, kde spolu s prezidentem diskutovali o filozofii, historii a křesťanství. F. Urbánek byl tím, kdo kázal

postupně na pohřbech celé Masarykovy rodiny (syna Herberta, manželky Charlotty, samotného prezidenta T. G. Masaryka a syna Jana Masaryka). O pohřbu Jana Masaryka František Urbánek píše: „Již počtvrté doprovázím členy rodiny prezidenta Masaryka týmiž slovy k jejich hrobu - Žalmem 23. a textem z biblické knihy Zjevení 21...“ Za působení kazatele F. Urbánka vzrostl žižkovský sbor z několika desítek na několik stovek členů a dodnes patří mezi nejpokrokovější sbory Církve bratrské. **Roman Gaudyn**

O asistované reprodukci s hostem

V sobotu 15. října 2016 se konalo ekumenické setkání žen (a také i několika mužů), které proběhlo v přátelské atmosféře na půdě kostela Českobratrské církve evangelické. Jelikož to bylo zaměřeno převážně pro ženy, bylo hlavní téma o neplodnosti a asistované reprodukci v ČR.

Přednášku na toto téma si připravil host RNDr. Miloš Vater, který pracuje v této oblasti jako embryolog již 9,5 roku a za ten čas pomohl společně s různými lékaři a celým týmem profesionálů ke stovkám dětí, které by jinak nepřišly na tuhle naši překrásnou Českou zemi – nebyly by našimi spoluobčany. Nutno podotknout, že do jejich rukou dávali svou naději i lidé ze zahraničí – Slováci, Němci, Rusové, Italové, Angličané, Američané i z jiných zemí.

Přednáška měla dvě základní části:

1. část – pojednávala o zdraví žen a mužů,
2. část – o asistované reprodukci, co dělat, když to nejde, kde hledat pomoc.

Přednáška byla velice zajímavá se spoustou informací, které doplňo-

valy obrázky a grafy. Vše bylo zpětně vybaveno výborným občedem, o který se postaraly dámy z evangelického sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích, po němž následovala debata s embryologem. Nutno dodat, že téma bylo dosti náročné, ačkoli se dotýkalo oblasti víry, etiky i církve okrajově (a bylo by to zajímavé téma pro některé

z dalších setkání). Atmosféra ekumenického setkání byla naplněna láskou, kterou všechny účastníky propojil náš Pán. Závěrem možno vyslovit naději, že i odborné přednášky jsou způsobem k nalezení té správné cesty životem tady na zemi a pak v nebi. Děkujeme za příjemně strávený sobotní čas. **Štěpánka Skalická**

Zveme k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních

sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích,
J. V. Sládka 2006/16

Kancelář sboru ČCE v Teplicích,
mobil br. farář Mgr. Dan Páleník 737 437 107
č. ú. 2100220448/2010

POZVÁNÍ

Pravidelná shromáždění

- úterý 16.30 hodin..... biblická hodina
- středa 15.30 hodin..... setkání dětí
- středa 17 hodin..... příprava ke konfirmaci
- středa 19 hodin..... (1 x měsíčně) - setkání mládeže
- pátek 19 hodin..... (2 x měsíčně) - střední generace (Pátečníci)
- pátek 19 hodin..... (1 x měsíčně) - setkání mužů
- neděle 9.30 hodin..... bohoslužby a nedělní škola

Máte-li možnost,
sledujte dění ve sboru ČCE
také na internetu:

www.teplice.evangnet.cz

Sbor ČCE Teplice

Zveme vás na setkávání vzdělávacího cyklu o křesťanské sociální etice,

která se konají:

■ 22. 2. 2017:

Patří etika do politiky?

Jak se orientovat – základy sociální
nauky církve
(Jan ŠEVČÍK, Michael MARTINEK)

■ 22. 3. 2017:

Sociální spravedlnost

– chiméra, nebo základ pokoje
ve společnosti?

O ekonomii hodnot
(Lubomír MLČOCH)

■ 26. 4. 2017:

Žijeme v době postpravdivé?

Hledání pravdy, jak zacházet s médii
(Jiří ZAJÍC)

■ 24. 5. 2017:

V čem mohou pomoci křesťanské církve?

Místo církvi
v občanské společnosti
(Michael MATINEK)

Další posily Ústeckého seniorátu

V krabčickém kostele na úpatí posvátné hory
Říp se v říjnu konala hned dvojí instalace.

Novou farářkou zdejšího sboru se stala Martina Šeráková, synodní seniorka Ústeckého seniorátu, seniorátním farářem pro Ústecký seniorát pak Joel Ruml, bývalý synodní senior. Oba akty, které se odehrály za přítomnosti farářů z okolních sborů a početného publika z celého Ústeckého seniorátu včetně delegace z Teplic, vykonal konsenior Zdeněk Bárta.

O druhou adventní neděli se v Třebenicích konala instalace nového faráře Pavla Klineckého. Zúčastnili se jí kolegové, hosté z okolních sborů i Třebeničtí. Nechyběla ani delegace z našeho sboru, kterou vedl farář Dan Páleník. Pavel Klinecký byl totiž jedním z jeho mentorů, a tak bylo o čem povídat. Krásná atmosféra, umocněná adventní dobou, potvrdila skutečnost, že do Ústeckého seniorátu přichází další nová erudovaná duchovní posila. Bratru Klineckému blahopřejeme a těšíme se na příležitostná setkávání.

Foto: Daniela Ženatá